

ZALDI BATEN BIZITZA

Orra sei bertso kale-
garbitzalleari,
zeña bere izenez
dan Joŕse Mari:
erreza lezazkike
iru Abe Mari
indarra etortzeko
zaldi zuriari;
animali ori
urriki zait neri,
falta du ugari
egoteko guri,
kartoyakiñ egiña
dala diruri.

Goizero bear diyo
eraso lanari,
zikiñak bildu arte
erri danari:
berriz ere obeto
bizi ez danari,
nabarbenduko zaizka
ezurrak ugari:
ez naiz chanchaz ari
eta Joŕse Mari,
zaldi gaisoari,
nai aña janari
eman zayozu, ea
jartzen dan lodi.

Dago eskeletuen
ichurak arturik;
¡Diña jan ezak dauka
orrela galdurik!
¿Nola ez da egongo
oso argaldurik,
irukitzen badute
askotan baraurik.
Zaldi orriŕse nik
ez det esperorik
ezer ikusterik
ezurrak besterik,
ez du beintzat izango
odol kolperik.

Lana sobra du bañan
janaria falta,
urrikigarria da
dakarren planta:
gaisoak ez lezake
luzaro aguanta,
flakiarekin ezin
mugitu du anka,
pentsu guchi jan ta
kalekan jiraka,
gaizki bizi da ta
indarrik ez daka,
ezin karriatu du
karro bat kaka.

Munduan ez liteke
zaldirik arkitu,
duenik orrek aña
pena sufritu:
biotzik gogorrena,
lezake kupitu,
ez du zartzera charra
gaisoak achitu,
pausua nagitu,
ezin da mugitu,
zaldi orrek ditu
zazpi espiritu,
bestela bizirikan
ezin gelditu.

Gisagaisoaz danak
pena artzazute,
baldin biotz biguñak
badituzute:
asi zan egunetik
eta orain arte,
serbitzuba egin du
errian bastante,
igande ta aste
jayarekin naste
makiñabat urte
pasa dizkitzute:
orain erretirua
merezi luke.

ZALDIA'REN ERIOTZA

Indarra zekrn arte
zikiña karrayo,
eragiten zioten
makiñabat zayo:
¡Bañan miñez jarri da!
¡Indarra juan zayo!
¡Nekearen pagua
balaz eman zayo!

OBIZDEA

Azkenak emen daude
zaldi argal baten,
zeñak ez zuen iñoiz
pensu on bat jaten.
¡Gelditu zaizkan mami
puzkak eramaten,
beliak lan askorik
apenas daukaten.

R. I. P. Amen.

INDALECIO BIZCARRONDO (*Vilinch*).

